

Sygn. akt II K 184/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Maciej Błaszczyk

przy udziale Prokurator Edyty Ulatowskiej-Stojak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09.02., 13.03., 28.04., 18.06., 13.08. i 18.12.2015 r.

sprawy przeciwko

J. T. urodz. (...)

w m. Ż.

syna T. i J. z d. B.

oskarżonego o to, że: w okresie od 9.08.2013 roku do dnia 8.09.2013 roku w miejscowości W., gm. S., woj. (...) i w W., jako właściciel stacji paliw, nieumyślnie spowodował – poprzez zaniechanie, przy zleconych przez siebie pracach modernizacyjnych zbiornika po paliwach płynnych, prawidłowego nadzoru w zakresie przestrzegania przepisów bhp oraz związanego z tym obowiązku wydania zezwolenia na prace szczególnie niebezpieczne na czynnej stacji paliw przez cały okres trwania prac – zgon R. C. (1) zaistniały w dniu 8.09.2013 roku na skutek obrażeń odniesionych w wyniku eksplozji materiałów łatwopalnych podczas wykonywania przez niego prac spawalniczych wewnątrz zbiornika po benzynie na stacji paliw A. w m. W. w dniu 9.08.2013 r.,

tj. o czyn z art. 155 k.k.

orzeka

I. W ramach czynu zarzucanego oskarżonemu J. T. w akcie oskarżenia uznaje go za winnego tego, że w czasie i miejscu jak w zarzucie jako właściciel stacji paliw, nieumyślnie przyczynił się, poprzez zaniechanie, przy zleconych przez siebie pracach modernizacyjnych zbiornika po paliwach płynnych, prawidłowego nadzoru w zakresie przestrzegania przepisów bhp oraz związanego z tym obowiązku wydania zezwolenia na prace szczególnie niebezpieczne na czynnej stacji paliw przez cały okres trwania prac – zgon R. C. (1) zaistniały w dniu 8.09.2013 roku na skutek obrażeń odniesionych w wyniku eksplozji materiałów łatwopalnych podczas wykonywania przez niego prac spawalniczych wewnątrz zbiornika po benzynie na stacji paliw A. w m. W. w dniu 9.08.2013 r., co stanowi przestępstwo z art. 155 k.k. i za to na mocy powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. wykonanie kary wymierzonej oskarżonemu w punkcie I warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby.

III. Na mocy art. 46 § 2 k.k. zobowiązuje oskarżonego do uiszczenia nawiazki na rzecz S. C. w kwocie 2.000 (dwóch tysięcy) złotych.

IV. Na podstawie art. 232a § 2 k.p.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych wskazanych w wykazie na k. 172, pod poz. 1.

V. Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. oraz art. 3 ust. 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz:

- Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych w kwocie 2.815 (dwa tysiące osiemset piętnaście) złotych i 89 (osiemdziesiąt dziewięć) groszy,
- S. C. zwrot poniesionych w sprawie wydatków w kwocie 3.197 (trzy tysiące sto dziewięćdziesiąt siedem) złotych i 48 (czterdzieści osiem) groszy.

Sygn. akt II K 184/14

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 18 grudnia 2015 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej, ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16.05.2013 r. oskarżony J. T., w imieniu PHU (...) zawarł z firmą (...) umowę na wykonanie dwupłaszcz zbiorników paliwowych na Stacji Paliw w W.. Stacja Paliw była wydzierżawiona firmie (...). Oskarżony jako właściciel terenu, na którym znajdowała się Stacja Paliw powinien jednak wydać pozwolenie na wykonywanie prac szczególnie niebezpiecznych, udostępnić firmie (...) wszelką niezbędną dokumentację zbiorników i powołać osobę odpowiedzialną za przestrzeganie zasad i przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (zwane dalej (...)). W umowie wskazano jedynie, że osobą upoważnioną do odbioru robót ze strony Zleceniodawcy będzie R. K. – pracownik firmy (...), zatrudniony na Stacji Paliw w M.. Pracownicy firmy (...) wykonali dwupłaszcz zbiorników paliwowych na Stacji Paliw. W dniu 9 sierpnia 2013 r. przystąpili do montażu tabliczki znamionowej, którą mieli przyspawać do rury wychodzącej ze zbiornika. Pracę tą miał wykonać R. C. (1), nie upewnił się on przed przystąpieniem do prac czy w zbiorniku zgromadziły się opary paliw, nie używał specjalistycznej odzieży chroniącej przed skutkami pożarów. Zbiornik był połączony kolektorem do odprowadzania par paliw z innym zbiornikiem czynnym podczas pracy na stacji. Gdy zbiornik, w którym pracowali pracownicy firmy (...) nie był wentylowany zgromadziły się w nim opary paliw, które przeniknęły z połączonego zbiornika. W chwili gdy R. C. (1) przystąpił do spawania powstały iskry typowe dla tej pracy, wpadły do zbiornika i doszło do zapłonu oparów paliwa. Powstały wybuch spowodował zapalenie ubrania na R. C. (1). Pożar udało się wkrótce ugasić, R. C. (1) stracił przytomność, został przetransportowany do Szpitala, gdzie miał zapewnioną wszelką niezbędną pomoc, stan jego zdrowia w czasie przyjęcia był ciężki, miał poparzone około 80 % ciała oraz drogi oddechowe. W dniu 8 września 2013 r. zmarł, bezpośrednią przyczyną śmierci była niewydolność wielonarządowa, zwłaszcza płuc i serca, do której doszło na skutek zdarzenia.

Dowód:

- umowa (k.106-113),
- zeznania P. D. (k.14v-15,624),
- zeznania G. P. (k.16v-17,626-627),
- zeznania T. W. (k.24,597-598),
- zeznania T. K. (k.253v,625-626),
- zeznania R. K. (k.650-651),

- zeznania A. Ś. (k.677-679),
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k.38,78),
- pismo firmy (...) (k.30-93),
- informacja ze zdarzenia (k.102-104),
- dokumentacja fotograficzna (k.104-105,280-283),
- protokół kontroli (k.186-189),
- opinia biegłego (k.229-247,598-599),
- dokumentacja lekarska (k.118-171),
- protokół oględzin zwłok (k.284-288).

W czasie śmierci R. C. (1) miał 29 lat, był żonaty, miał jednego syna w wieku 3 lat. Od czerwca 2012 r. pracował w firmie (...), na początku jako laminator, a później awansował na stanowisko kierownik robót.

Dowód:

- zeznania S. C. (k.546,599-600),
- zeznania T. K. (k.253v,625-626).

Oskarżony podczas pierwszego przesłuchania nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k.493-494). Stwierdził w nich, że zlecił firmie (...) (powinno być (...) – jak dalej), modernizację zbiorników paliw na Stacji w M. i W., modernizacja w M. została wykonana i zleceniobiorcy podjęli się pracy w W.. Była to firma ogólnopolska, zajmująca się zawodowo modernizacją i budową stacji benzynowych. Przed przystąpieniem do prac firma ta niczego od niego nie chciała, nie prowadzi działalności gospodarczej na tej stacji, wydzierżawił ją firmie (...), odbiór prac miał potwierdzać R. K. – pracownik firmy (...). Warunki bezpieczeństwa powinny ustalić firmy (...) i (...). Zgodnie z pisemną deklaracją firmy (...) firma ta miała uzyskać wszelkie konieczne dokumenty związane z wykonywaną pracą. W trakcie kolejnego przesłuchania (k.510) wyjaśnił, że nie był stroną postępowania przed Państwową Inspekcją Pracy, dzierżawca zapewnił go, że podczas prac dochowa wszelkich zasad bezpieczeństwa. Podczas rozprawy również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k. 588). Podał, że sprawdzał i dowiedział się, że firma (...) miała uprawnienia do takich prac, jakie były prowadzone na stacji w W., firma ta miała uzyskać dokumentację techniczną na wykonanie płaszcza. Jest właścicielem tej stacji od 2007 r., ale nie prowadzi na niej działalności gospodarczej.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w tej części, w której podał, że był właścicielem Stacji Paliw w W., wydzierżawił ją firmie (...), a następnie prowadzono na niej modernizację zbiorników paliwowych i w dniu 9 sierpnia 2013 r. doszło tam do eksplozji oparów paliwa, w których ucierpiał jeden pracownik firmy (...)”. Ta część jego wyjaśnień jest zgodna z treścią umowy (k.106-113), zeznaniami T. W. (k.24,597-598) i T. K. (k.253v,625-626). Nie zasługuje na wiarę ta część wyjaśnień oskarżonego, w której podał, że nie miał obowiązku przekazania dokumentacji związanej z zachowaniem zasad bezpieczeństwa i przepisów BHP podczas przedmiotowej pracy, nie miał wydać pozwolenia na prowadzenie prac szczególnie niebezpiecznych i zapewnił wszelkie reguły BHP podczas prac objętych umową z firmą (...). Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z treścią tej umowy (k.106-113) to oskarżony był jej stroną. Sprzeczne z zeznaniami T. W. (k.24,597-588) jest twierdzenie oskarżonego, że dzierżawca zapewnił zachowanie wymogów BHP, bo T. W. nie potwierdził, że wszelkie wymogi BHP miały być zapewnione przez firmy (...) i (...). Jest to również sprzeczne z treścią protokołu PIP (k.186-189) i zeznaniami A. Ś. (k.677-679).

M. M. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k.27v) iż w trakcie patrolu w W. usłyszał wybuch na stacji Paliw. Udali się tam, zobaczyli biegnącego mężczyznę, na którym paliło się ubranie. Pożar został ugaszony i udzielili doraźnej pomocy poparzonemu mężczyźnie. Współpracownicy pokrzywdzonego przekazali, że prowadzili prace związane z modernizacją zbiornika na paliwo w W., wówczas doszło do eksplozji. Podczas rozprawy zeznał (k.596), iż był na interwencji na Stacji Paliw w W., na miejscu było pogotowie ratunkowe, które śmigłowcem zabrało pokrzywdzonego. Nie pamiętał szczegółów zdarzenia, podtrzymał wcześniejsze zeznania.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w zeznaniach P. D. (k.14v-15,624), G. P. (k.16v-17,626), protokole oględzin (k.5-7,19-21) oraz opinii biegłego (k.229-247,598-599).

T. W. podczas postępowania przygotowawczego zeznał (k. 24), iż był współwłaścicielem Stacji Paliw (...) w W., dzierżawił ją od P.H.U. (...). Na stacji były prowadzone prace modernizacyjne zbiorników paliwa, zlecił je oskarżony. Na terenie Stacji nie było żadnej dokumentacji pracy przy modernizacji zbiorników. Podczas rozprawy zeznał (k.597-598), iż na Stacji miał miejsce wypadek, był dzierżawcą tej stacji jako współwłaściciel firmy (...). To oskarżony zlecił remont tego zbiornika na paliwo, a prace modernizacyjne zostały zlecone firmie, która podobne prace wykonywała wcześniej.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w umowie (k.106-113) i zeznaniach T. K. (k.253v,625-626).

S. C. zeznała w postępowaniu przygotowawczym (k.546), że jest wdową po R. C. (2), byli małżeństwem od października 2009 r., mąż pracował jako kierownik robót w firmie (...), wyjeżdżał z ekipą remontową do prac w różnych częściach Polski. O wypadku powiadomiła ją żona G. P., następnego dnia udała się do niego do szpitala. Mąż miał poparzone 80 % powierzchni ciała, lekarze szanse na przeżycie oceniali jako znikome. Podczas rozprawy zeznała (k.599-600), iż o wypadku dowiedziała się wieczorem 9 sierpnia 2013 r. od żony G. P.. Pojechała następnego dnia do szpitala, gdzie przyjęto męża, lekarz zajmująca się nim powiedziała, że mąż umrze chyba, że wydarzy się cud, miał poparzone 80% powierzchni ciała i znajdował się w śpiączce klinicznej. Po 30 dniach pobytu w szpitalu mąż zmarł.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w zeznaniach T. K. (k.253v,625-626), G. P. (k.16v-17,626-627), dokumentacji lekarskiej (k.118-171) i protokole oględzin zwłok (k.284-288).

P. D. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k.14v-15), iż wraz z R. C. (1) i G. P. pracował na terenie Stacji Paliw w W., zajmowali się montażem dwupłaszcza zbiornika na paliwo. W dniu 9 sierpnia 2013 r. około godziny 21-ej mieli przyspawać tabliczkę znamionową do rury wychodzącej ze zbiornika. R. spawał, kazał mu podać młotek, gdy się odwrócił nastąpił wybuch. R. wyskoczył ze zbiornika, odzież na nim paliła się, wraz z G. P. gasili odzież na nim kocem, później przyjechała Policja i karetka Pogotowia (...). Przed przystąpieniem do pracy przewentylowali zbiornik w ten sposób, że włożyli do środka dmuchawę na wydmuch i uruchomili ją na 15 minut, miało to spowodować usunięcie oparów paliw ze zbiornika. Podczas rozprawy zeznał (k.624), iż pracował w firmie (...) przez ostatnie 2 lata. Pracowali na stacji pod S., gdzie robili laminat i mieli poskładać wazy. Przy ostatnim zbiorniku mieli przyspawać tabliczkę, R. wszedł do zbiornika i zaczął spawać. Przyspawał już tabliczkę, miał przyspawać poziomiczkę. Nagle nastąpił wybuch. R. C. (1) wydostał się ze zbiornika, paliło się na nim ubranie, złapał koc i zaczął go gasić. Przyjechała zaraz Policja i karetka. R. C. (1) był cały poparzony, zabrano go do szpitala. Pokrzywdzony i inni pracownicy firmy (...) nie mieli żadnej odzieży ochronnej, byli przeszkoleni z zakresu BHP. Właściciel stacji nie przedstawił im planów stacji.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w zeznaniach T. K. (k.253v,625-626), G. P. (k.16v-17,626-627), protokole oględzin (k.5-7,19-21) i opinii biegłego (k.229-247,598-599).

T. K. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k.253v), że jest Prezesem firmy (...), która zajmuje się modernizacją zbiorników paliwowych. Od dnia 1 czerwca 2012 r. w firmie był zatrudniony R. C. (1) na stanowisku kierownika robót. Był przeszkolony odnośnie BHP, ukończył niezbędne szkolenia. Pracę w W. ekipa, którą kierował R. C. (1) zaczęła w

dniu 21 czerwca 2013 r., główne prace zostały skończone w dniu 31 lipca 2013 r. Urząd Dozoru Technicznego odebrał modernizowane zbiorniki. Pozostały do wykonania prace wykończeniowe m.in. zamontowanie tabliczki znamionowej. Pracownicy byli wyposażeni w wentylator, którym mieli każdorazowo wentylować zbiorniki przed przystąpieniem do pracy, ponadto mieli na wyposażeniu eksplozometr, który służy do pomiaru stężenia oparów paliw, a także odzież ochronną. W trakcie rozprawy zeznał (k.625-626), iż firma (...) zajmowała się modernizacją zbiorników paliw na stacjach paliw. Między innymi pracowali w S. (właściwie W. pod S.) w czerwcu i sierpniu 2013 roku. Jako Prezes Zarządu firmy (...) podpisał umowę na wykonanie powyższych prac. Na stacji był wybuch, nieszczęśliwy wypadek. Państwowa Inspekcja Pracy wydała nakaz dołączania do wzoru umowy zezwolenia na prowadzenie prac niebezpiecznych i obowiązek rejestrowania pomiarów wykonywanych eksplozometrem. Bezpośrednią przyczyną wybuchu było przyspawanie tabliczki znamionowej. R. C. (1) pracował w firmie od kilku lat, miał wszystkie szkolenia, był cenionym pracownikiem.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w zeznaniach P. D., G. P. (k.16v-17,626-627), protokole oględzin (k.5-7,19-21), opinii biegłego (k.229-247,598-599) oraz treści umowy (k.106-113) i dołączonych dokumentach firmy (...) (k.30-93).

G. P. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k.16v-17), iż pracował w firmie (...) na stanowisku laminatora. Wraz z R. C. (1) i P. D. pracowali na stacji Paliw (...) w W.. Kładli dwupłaszcz w trzech zbiornikach paliwowych. Zasadnicze prace zakończyli, R. miał przyspawać tabliczkę znamionową na jednym ze zbiorników, on układał kostkę. Nagle usłyszał wybuch, zobaczył słup ognia ze zbiornika, R. krzyczał z bólu, paliła się odzież na nim. Ugasili tą odzież, przyjechała Policja i Pogotowie (...). Podczas rozprawy zeznał (k.626-627), iż pracował w firmie (...) w latach 2007-2013. Był na stacji w czasie wybuchu, wykładał kostkę około 50 metrów od zbiornika, R. spawał blaszkę, usłyszał wybuch, paliła się odzież na nim, gasili tą odzież zwykłym kocem. R. C. (1) był poparzony, schodziła z niego skóra.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w zeznaniach P. D., protokole oględzin (k.5-7,19-21), opinii biegłego (k.229-247,598-599) oraz treści umowy (k.106-113) i dołączonych dokumentach firmy (...) (k.30-93).

R. K. zeznał (k.650-651), że nie pracował na Stacji Paliw w W., pracował na Stacji Paliw (...) w miejscowości M.. Miał kontaktować się z ekipą remontową na terenie Stacji w W., spotykał się z pracownikami firmy (...), dzwonili do niego w kwestiach technicznych. Nie wie jakie dokumenty były przedstawione firmie (...) przed przystąpieniem do remontu na terenie Stacji w W., pracownicy tej firmy nie wymagali od niego żadnych dokumentów ani szczegółów działalności tej stacji. Wie, że doszło do wybuchu podczas kończenia prac, wydaje mu się, że opary paliw spowodowały wybuch, bezpośrednią przyczyną wybuchu było spawanie.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego, zeznaniach P. D., G. P., protokole oględzin (k.5-7,19-21), opinii biegłego (k.229-247,598-599) oraz treści umowy (k.106-113) i dołączonych dokumentach firmy (...) (k.30-93).

A. Ś. zeznał (k.677-679), iż zajmuje się badaniem wypadków związanych z wybuchami w Okręgowym Inspektoracie Pracy, ustalał przyczyny wypadku w niniejszej sprawie, sporządził protokół, zasadniczo go podtrzymał, choć stwierdził, że na Stacji przeprowadzono modernizację, na którą wymagane jest pozwolenie. Pracownicy firmy wykonującej prace nie otrzymali informacji, że zbiorniki były połączone, a podczas prac Stacja była czynna, w zbiorniku połączonym rurą do odprowadzenia powietrza znajdowało się paliwo. Ponadto nie było ustalonego koordynatora zasad i przepisów BHP, a narusza to art. 208 § 2 i 3 kodeksu pracy. Powinno być wydane także zezwolenie na prowadzenie prac szczególnie niebezpiecznych, co wynika z rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 26.09.1997 r. Zbiornik nie był wywietrzony w czasie przystąpienia do prac spawalniczych. Opary benzyny są dwukrotnie cięższe od powietrza, spływały z czynnego zbiornika do zbiornika wyłączonego.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w zeznaniach P. D., G. P., protokole oględzin (k.5-7,19-21), opinii biegłego z dziedziny pożarnictwa (k.229-247,598-599), umowie (k.106-113) i dołączonych dokumentach firmy (...) (k.30-93).

Opinia biegłego z dziedziny pożarnictwa (k.229-247,598-599) jest jasna i pełna, została sporządzona przez specjalistę z dziedziny pożarów, nie była kwestionowana przez strony. Stąd stała się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, wymieniony na k.628 i 679-680 został sporządzony przez powołane do tego osoby, poszczególne dokumenty zostały sporządzone obiektywnie, a ich autentyczność nie budzi wątpliwości, strony ich nie kwestionowały. Biorąc pod uwagę powyższe materiał ten stał się podstawą ustaleń faktycznych.

Ustalony stan faktyczny tworzy spójną, logicznie uzasadnioną całość. Poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Na podstawie tego stanu faktycznego вина i okoliczności popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu nie mogą budzić wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony prowadził działalność gospodarczą, był właścicielem Stacji Paliw w W., Stację wydzierżawiła firma (...), jednak to oskarżony zawarł umowę o modernizację zbiorników paliwa na tej Stacji (k.106-113). Oskarżony zlecił montaż dwupłaszczki zbiorników paliwowych firmie (...), która profesjonalnie zajmowała się tego rodzaju pracami, miała odpowiedni sprzęt do tego i przygotowanych pracowników (por. decyzja UDT z k.45). Jednak w dniu 9 sierpnia 2013 r. doszło do wypadku podczas końcowej części prac, polegającego na zapłonie oparów paliwa w modernizowanym zbiorniku. Przyczyny tego wypadku były następujące:

- 1) przystąpienie do prac przez pracowników firmy (...) bez uzyskania szkiców instalacji paliwowej, w tym zwłaszcza połączeń odpowietrzających poszczególne zbiorniki,
- 2) brak wydania pozwolenia na prace szczególnie niebezpieczne, przez osobę zlecającą prace,
- 3) brak wyznaczenia osoby koordynującej zasady i przepisy BHP,
- 4) niedostateczne wywietrzenie zbiornika w dniu 9 sierpnia 2013 r. przed przystąpieniem do montażu tabliczki znamionowej,
- 5) spawanie w ten sposób, że iskry spawalnicze spadły na zbiornika,
- 6) wykonywanie pracy przez R. C. (1) bez odzieży chroniącej przed skutkami pożaru,
- 7) gaszenie odzieży na nim zwykłym kocem, a nie przeznaczonym do ochrony pożarowej.

Trzy pierwsze przyczyny mają charakter pośredni, prowadzący do zdarzenia, bez ich zaistnienia możliwym było uniknięcie zdarzenia, o ile pracownicy firmy (...) przestrzegaliby zasad BHP przy wykonywanej pracy.

Zgodnie z dokumentacją fotograficzną (k.199) zbiorniki były połączone rurą korygującą, która zapewniała wydostawanie się oparów paliwa przy wypełnianiu zbiornika, a jednocześnie powodowała przedostawanie się oparów paliwa ze zbiornika czynnego w trakcie modernizacji do zbiornika modernizowanego. Pracownicy firmy (...) powinni wiedzieć jaki ma charakter rura widoczna na zdjęciu nr 2 z k. 199, ale gdyby otrzymali szkic połączeń mogli dokonać zacopowania tej rury i uniknąć przenikania tą rurą oparów paliwa. Oskarżony jako strona umowy modernizacji przedmiotowych zbiorników powinien przekazać dokumentację zbiorników i ich wzajemne połączenia.

Na podstawie § 86 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i polityki Socjalnej z dnia 26.09.1997 r. (Dz. U. z 2003 r., Nr 169, poz. 1650) podjęcie i prowadzenie pracy w zbiornikach może nastąpić jedynie na podstawie pisemnego pozwolenia wydanego w trybie ustalonym przez pracodawcę. Skoro oskarżony zawarł umowę o modernizację

przedmiotowych zbiorników, to również powinien wydać pozwolenie na prace szczególnie niebezpieczne. Wydanie takiego pozwolenia mogło wzmocnić czujność pracowników firmy (...) i zachowanie przez nich najdalej posuniętej ostrożności, a tym samym zapobiec przedmiotowemu zdarzeniu.

Zgodnie z treścią art. 208 § 1 pkt 2 k.p. w razie gdy w tym samym miejscu pracują pracownicy zatrudnieni przez różnych pracodawców, pracodawcy ci mają obowiązek wyznaczenia koordynatora sprawującego nadzór nad BHP przez wszystkich pracowników zatrudnionych w tym samym miejscu. W umowie wskazano natomiast jedynie, że osobą upoważnioną do odbioru robót ze strony zleceniodawcy będzie R. K. (k.108). Osoba koordynująca przestrzeganie BHP mogła zapobiec przedmiotowemu wypadkowi, jeśli miałaby odpowiednią wiedzę i doświadczenie w tego typu pracach. Wyznaczenie takiego koordynatora obciążało również oskarżonego, jako stronę przedmiotowej umowy.

Przyczyną zapłonu oparów paliwa w dniu 9 sierpnia 2013 r. było to, że iska spawalnicza natrafiła na te opary. Jeśli wszystkie opary zostały usunięte i nie byłoby możliwości dostania się ich do zbiornika, do zapłonu nie doszłoby. Z zeznań P. D. (k.14v-15,624) wynika, że zbiornik był wietrzony przed przystąpieniem do spawania. Wietrzenie było zatem niedostateczne lub opary zdołały zgromadzić się w zbiorniku w czasie po zaprzestaniu wietrzenia do czasu spawania. Zaistniał zatem błąd pracowników firmy (...) przed przystąpieniem do spawania (por. opinia biegłego z dziedziny pożarnictwa z k.244).

Zapłon oparów paliwa zgromadzonych w zbiorniku nastąpił po wpadnięciu tam iskry spawalniczej. Gdyby praca spawalnicza nie spowodowała iskry to do wybuchu nie doszłoby.

R. C. (1) w czasie zdarzenia nie był ubrany w odzież ochronną, chroniącą przed następstwem pożaru. Krótkotrwały pożar oparów spowodował zapalenie jego odzieży (por. zdjęcia z k.281), skutkiem czego było oparzenie 80 % ciała i dróg oddechowych (por. dokumentacja lekarska (k.118-171), protokół oględzin zwłok (k.284-288)). Gdyby R. C. (1) był ubrany w odzież chroniącą przed skutkami pożaru to być może nie zostałby w ogóle oparzony lub skutki oparzenia były znacznie mniej tragiczne dla jego życia.

Należy stwierdzić, że oskarżony naruszył trzy pierwsze zasady ostrożności przy podjęciu przedmiotowej modernizacji. Nie można uznać, by zawinił w jakikolwiek sposób cztery kolejne przyczyny zdarzenia. Naruszone przez oskarżonego zasady ostrożności miały jednak znaczenie dla zaistnienia skutku, gdyż bez ich można było uniknąć tragicznego skutku.

Zgodnie z treścią art. 155 k.k. karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 podlega ten, kto powoduje nieumyślnie śmierć człowieka. Działanie nieumyślne to zgodnie z art. 9 § 2 k.k. sytuacja, gdy sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnia go na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość taką przewidywał lub mógł przewidzieć.

Oskarżony mógł i powinien przewidywać, że wykonanie modernizacji zbiorników paliwowych jest pracą szczególnie niebezpieczną i powinien zapewnić takie warunki przeprowadzenia tej pracy, by uniknąć możliwych do przewidzenia zagrożeń. Oskarżony ponosić powinien odpowiedzialność za zawinione przez siebie zaniechania związane z przygotowaniem przedmiotowej modernizacji, a zwłaszcza za niewydanie pozwolenia na wykonanie prac szczególnie niebezpiecznych, nieprzekazanie dokumentacji przedmiotowych zbiorników i niewyznaczenie koordynatora BHP. Zaniechania oskarżonego były jedną z przyczyn zdarzenia, istotną ale gdyby nie dalszy łańcuch niekorzystnych przyczyn do zdarzenia mogło w ogóle nie dojść. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 2013 r., sygn. akt II KK 206/12 odpowiedzialność za skutek (w postaci wypadku drogowego) uzasadnia takie przyczynienie się sprawcy, które w istotny sposób zwiększa ryzyko wystąpienia tego skutku. Teza wyroku została ogłoszona na kanwie sprawy o wypadek drogowy, a zatem może być odpowiednio wykorzystana przy ocenie tej sprawy, ze względu na nieumyślność działania sprawcy w wypadku zdarzeń z art. 177 k.k. i 155 k.k. Z wyroku tego wynika, że odpowiedzialności karnej za nieumyślne przestępstwo podlega nie tylko jedyny sprawca czynu, lecz również taki, który przyczynił się do zdarzenia.

W ocenie Sądu w realiach niniejszej sprawy uznać należy, że oskarżony przyczynił się do przedmiotowego zdarzenia, gdyż gdyby zachował należyłą ostrożność do zdarzenia mogło nie dojść. Oskarżony, poprzez brak należytej staranności

przyczynił się do śmierci R. C. (1), co oznacza, że działanie oskarżonego wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 155 k.k.

Stopień społecznej szkodliwości czynu nie był mały, gdyż oskarżony w sposób lekkomyślny naruszył zasady ostrożności przy organizacji modernizacji zbiorników paliwowych, co przy połączeniu z innymi przyczynami, spowodowało zgon pokrzywdzonego. Stopień winy nie jest mały, ze względu na skutki zdarzenia, które wyrażają się w śmierci młodego człowieka, zapewniającego utrzymanie żonie i małemu synowi.

Oskarżony ma 40 lat, jest żonaty, jest rozwodnikiem, ma na utrzymaniu dwoje dzieci, zdobył wykształcenie wyższe, prowadzi działalność gospodarczą i zarabia 5.000 zł miesięcznie, nie był karany (k.663).

Biorąc powyżej wymienione okoliczności Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz zdolną spełnić swe cele prewencji indywidualnej i generalnej powinna być kara 6 miesięcy pozbawienia wolności. Oskarżony nie był karany (k.663), nieумыślnie przyczynił się do przedmiotowego czynu, przemawia to za uznaniem, że wykonanie kary nie jest niezbędne by przekonać go do konieczności przestrzegania porządku prawnego. Uwzględniając powyższe, Sąd warunkowo zawiesił wykonanie wymierzonej kary, oznaczając okres próby na potrzebny do weryfikacji prognozy kryminalistycznej.

Sąd uznał, że słusznym i sprawiedliwym jest zobowiązanie oskarżonego do uiszczenia nawiązki na rzecz żony pokrzywdzonego. Krzywda ma charakter niewymierny, gdyż wiąże się ze stratą męża, żywiciela rodziny, jej męża i ojca jej dziecka. Sąd uznał, że zasadnym i sprawiedliwym będzie zobowiązanie oskarżonego do uiszczenia nawiązki w kwocie 2.000 zł.

Oskarżony miesięcznie zarabia 5.000 złotych, ma na utrzymaniu dwoje dzieci, może zatem zwrócić poniesione na rozpoznanie sprawy koszty, które nie powinny być przerzucane na ogół podatników.